
František Antony

Žákovský tým: Anna Adámková, Eliška Holíková, Lukáš Dvořák a Adéla Janečková

Odpovědný pedagog: Mgr. Radan Kapucián

„Všichni jsme pamětníci, otázkou vždycky je, jak dlouho.“

Pan František Antony se narodil v roce 1947 a od té doby z Modřan takzvaně nevytáhl paty. Pan Antony je opravdový modřanský rodák. Již od roku 1955 pohlíží na Modřany nejen svým okem, ale především pak čočkou fotoaparátů a kamer. Můžeme tedy říci, že amatérské fotografování a filmování je jeho celoživotní vášní. A jak se k této, v dnešní době celkem nevídané, činnosti dostal?

Otec Františka se fotografovi a filmem zabýval taky. Již v jeho osmi letech, tedy v roce 1955, mu věnoval jeho první zaznamenávač reality. Byla to oboustranná láska na první pohled. Zacházení s tehdejšími přístroji bylo složité, umět s nimi bylo takové malé umění. Pan Antony uměl s každým svým udělátkem, což s jejich množstvím je opravdu obdivuhodné. Můžeme dosvědčit, že ani po letech, kdy pan Antony své mechanické aparáty zaměňuje za ty digitální, nezapomněl, jak se o ně starat a padnou mu do ruky jako by je snad nikdy neodložil.

Díky panu Antonymu máme stovky, ne-li tisíce, překrásných záběrů Modřan v průběhu jeho života. Při každé významné události totiž pan Antony byl a jako tichý pozorovatel vše zaznamenával.

V záznamech nalézáme spoustu záběrů ze školy Radniční, která však již nestojí, ale také ze Zetovy školy, dnešní K Dolům. Do obou pan František jako dítě chodil. My sami žáky školy K Dolům jsme, o to hezčí bylo naše setkání, při kterém se pan Antony mimo jiné podíval i do své staré školy a zavzpomínal si na dětství.

Dále pak můžeme vidět také velké množství záběrů z Orionky, výroby čokolády, ve které pan Antony pracoval celý svůj život, až do roku 2005.

Naše setkání proběhlo hladce. Pan Antony nám ukázal spoustu záběrů ze svého archivu, vše nám popsal a celkově bylo naše setkání velmi příjemné, panovala uvolněná atmosféra a všem se nám dobře pracovalo.